

ИЗТОКЪ

Глав. редакторъ: П. Димитровъ

Ред.-стопанинъ: Г. Кебеджиевъ

Броя 2 лв.

Седмичникъ за стопански, общественъ и културенъ нивотъ

Редактира комитетъ

Дълото на Червения кръстъ

Ние сме свикнали да критикуваме и да искаме.

Ние съзнаваме задълженията на колектива къмъ насъ, а съвсемъ лесно забравяме, че тоя колективъ не е нѣкаква имажинерна величина, а самитѣ ние, увеличени нѣколко хиляди или милиони пжти.

Ние забравяме, че колективътъ е сложенъ организъмъ, гдето сж отразени нашитѣ грѣшки, пороци и нашитѣ достойства.

А всѣки отъ насъ е дохождалъ нѣкога въ положението да се нуждае отъ сътрудничеството, помощта, или просто само отъ съчувствието на своитѣ близки.

Всѣки познава чувството на откъснатост, самотност, изоставеност, непогрѣбност, какъто притиска човѣка въ голѣмия градъ, гдето всѣки мисли само за себе си и никакъ за своя бедствуващъ ближень.

И въ такива минути човѣкъ се сѣща за нѣкои добродетели, сложени като символъ на нашата епоха, като нейна фирма, за които, при друга обстановка, не е искалъ нито да чуе. Или, за които на дѣло, не е сторилъ нищо.

Наистина, разсжждаваме ние, когато сме на топло, имаме си завивката, хлѣба и маслото върху него, ние имаме институтъ, който трѣбва да мисли

за добродетелитѣ — черквата. Ние нѣмаме право да се мѣсимъ въ нейнитѣ задължения.

Но... Най-малката опитност на нашъ грѣбъ ни обещава, колко безсилна е сама черквата да развие колективната добродетел. Ние дълбоко съзнаваме въ себе си, че намъ ни трѣбва нѣщо по-широко, по-хубаво, по-дълбоко, по-практично, което да запълни праздината отъ човѣкъ до човѣкъ, което да направи колектива единъ организъмъ, наистина хармониченъ, носящъ наистина радост и щастие на своитѣ членове.

Червениятъ Кръстъ не е единственната и може би не и най-съвършенната организация, която си е задала тая задача. Тя далече нѣма и да бжде сама достатъчна.

При всички случаи, обаче, той заслужава вниманието на всѣки добъръ българинъ, който чувствува наболялата нужда въ нашия народъ отъ практически християнски добродетели, човѣколюбиви дѣла и колективна взаимопомощъ.

Добре оцененъ, добре крепенъ и подпомаганъ, той би могълъ да свърши за колектива това, което за сега болезнено му липсва:

Човѣчностъ, взаимопомощъ, и международно приятелство.

Д-ръ Ст. Кадиевъ

Израждане на идеитѣ

Идеитѣ сж рожба отъ съвокупността на редица условия: културни, политически, исторически, географически, стопански и др. Тѣ иматъ свойствата на организмитѣ и подобно на тѣхъ се развиватъ различно, споредъ условията.

Идеитѣ биватъ творчески и разрушителни, или отрицателни. Идеитѣ съставляватъ сжществената страна на живота. По своето естество, тѣ сж ядката, зародиша на всички жизнени прояви. Така е гледалъ още въ древнитѣ времена грѣцкиятъ философъ Платонъ. Известна е неговата философия за идеитѣ, споредъ която видимиятъ свѣтъ е само отражение, реаленъ изразъ на идеи.

И човѣкътъ е изразъ на идеята за човѣка. Най-висшата идея е идеята за Бога, която човѣкъ се стреми да постигне чрезъ своето съвършенство. Такава е философията и на Ницше за сврѣхъ-човѣка. Съ една дума, нашата мисълъ е — идеитѣ сж, които творятъ и създаватъ всичко въ свѣта: напредъка, културата — строятъ политическия и общественъ животъ и пр.

Когато идеята попадне на благоприятна почва, тя е творческа и дава обилень плодъ. Така учеше и Исусъ Христосъ въ притчата за сѣятеля (вижъ Евангелие отъ Матей гл. 13). Но идеитѣ сж и рушителни, когато попаднатъ на неблагоприятна почва. Почвата пъкъ за творчество или разрушение сж човѣшкитѣ души и сърца. Когато идеята, или идеитѣ попаднатъ въ благородни души и велики сърца, честни характери и голѣми умове, тѣ си-

творчески. Тогава тѣ създаватъ обществени движения, откриватъ нови хоризонти за човѣчеството, създаватъ нови епохи, разкриватъ и осветляватъ умствено — нравственото му мировъзрение. Съ една дума: даватъ новъ гласъкъ на живота. Така човѣчеството се издига на нови пейдестали и върви напредъ въ своето духовно — нравствено развитие, въ своята култура — духовна и материална. Не е така, когато идеята, или идеитѣ, попаднатъ въ долни души, въ характеричности, егоистични и алчни: тогава тѣ губятъ своята благодетелна сила и ставатъ отрицателни. Вмѣсто да творятъ блага за човѣка и обществото, тѣ рушатъ, събарятъ изграденото съ мжки и сръдства. Тогава казваме, че идеитѣ се израждатъ, че идеитѣ се изродили. А това не е право, не е вѣрно. Идеитѣ не се израждатъ: тѣ сж безсмъртни. Идеитѣ сж попаднали само въ *изродени души*, долни по своето естество и егоистични. Предъ насъ и въ миналото, и въ настоящето имаме примѣри на такива изродени души. Трѣбвали да ги посочваме? — Излишно. Кой не ги знае, кой не се сѣща за тѣхъ. Издигнали се случайно на високо положение, ползувайки се отъ дадената имъ власт, помрачили се, тѣ не знаятъ, що правятъ. Вмѣсто творци, тѣ ставатъ рушители на общественото благо за своя лична полза или за благо на близки сродници. Обществото е смутено и възмутено отъ тѣхнитѣ дѣла. И то имъ се отплаща съ своето презрение.

Д. Мирчевъ

На сливенски теми

Снабдяването на единъ градъ съ нова модерна кланица, е въпросъ отъ голѣмо стопанско и културно значение. Като първостепенно стопанско предприятие, тя гарантира значителни приходи на общинитѣ.

Сегашната примитивна градска кланица, дава годишно около 1,300,000 лв. приходи на общината. Тѣзи приходи биха могли да се увеличатъ съ още 800,000 лева годишно, ако съ наличнитѣ сръдства за целта, се построи на първо време универсалниятъ хладилникъ на новопроектираната кланица. Тѣзи 800,000 лева годишно отиватъ сега въ частнитѣ хладилници на гр. Ямболъ.

Отъ друга страна — негодността и недопустимата нечистота, всрѣдъ която се работи въ сегашната примитивна градска кланица, заставятъ неотложно да се почне съ постройката на нова модерна такава.

Ползата отъ кланицата е неоспорена отъ никого.

Мѣстото за нова кланица е избрано единодушно и одобрено отъ всички инстанции. Сумата за постройката на първия етапъ — универсалния хладилникъ, е на лице. Постройката на кланицата изцѣло, е напълно възможна, при наличността на гаранитѣ голѣми приходи, които ще се получаватъ годишно отъ нея.

Покрититѣ пазари — халитѣ на единъ градъ, обхващатъ продажбата на месо, риба, млѣчни произведения, зеленчукъ и др. пазарски стоки.

Тѣ сж продуктъ на нуждитѣ на голѣмитѣ градове въ Европа и иматъ предназначението да обслужватъ централнитѣ имъ части. Някъде, къмъ голѣмитѣ хали, има и отдѣленитѣ — тържница, борса за храни, плодове и пр.

Халитѣ, като предприятие, не сж рентабилни. По предназначение, сж хигиенични магазини за дребна и кратковременна продажба на продуктитѣ.

Напоследъкъ, никъде не се строятъ хали съ голѣми размѣри. Въ всѣки кварталъ се строятъ по нѣколко хигиенични общински магазини съ хладилни камари къмъ тѣхъ или продажбата на продуктитѣ се извършва отъ частни, приспособени за сжщата целъ магазини.

Недѣлнитѣ пазарища навсякъде ставатъ на открито, въ пазарищнитѣ центрове на градоветѣ.

следва 3 стр.

ЗАВЕТИ ОТЪ ВЪЗРАЖДАНЕТО

Человѣкътъ дохожда до великитѣ идеи само въ такъвъ случай, ако той гледа на всичко просто, безъ фантазии, безъ предубеждения, безъ увлечения и безъ страхъ, а народитѣ достигатъ до своята свобода и независимостъ само тогава, когава технитѣ учители сж хора постоянни, твърди, искрени и честни.

Любенъ Каравеловъ

Никола Пушкарровъ — почвоведъ

ръководителъ на работитѣ по издирване на подпочвенитѣ води край Сливенъ

ПОДПОЧВЕНИТѢ ВОДИ И ПОМИНЪКА НА СЛИВЕНЦИ

Краставо поле при гр. Сливенъ, е една идеално равна, съ слабъ наклонъ на югъ и юго-изтокъ, площъ земя. Сегашното корито на р. Коруча го раздѣля на две неравни половини: западна по-малка около 5,000 дек. и източна по-голѣма около 20,000 дек. Западната половина е покрита съ глинесто пѣсьчлива почва, дълбока отъ 30 см. въ горния край и до 50 см. въ долния. Подъ почвата лежи дебелъ пластъ чакълъ, който на повърхността е покритъ съ 5—10 см. слѣпенъ съ варъ пластъ. Източната частъ на полето е покрита съ глинесто-пѣсьчлива почва, но много по-дълбока (60—80 см.) и подъ нея чакълътъ е примѣсенъ съ ситенъ пѣськъ и глина. Чакълниятъ пластъ тукъ е тънъкъ 1—1.5 м., а подъ него лежатъ утаечни пластове отъ жълто-рѣждиви глини.

Равната повърхностъ на полето, слабиятъ наклонъ и леката провѣтрива, топла почва, представляватъ твърде добри условия за напояване. Близостта му до голѣмия градъ и отсѣствието на други поминъчни отрасли за многолюдното население на града, калагатъ превръщането на тая обширна пуста земя въ културна.

Климатътъ, въпрѣки силнитѣ вѣтрове, които дължатъ произхода и силата си до голѣма степенъ на оголенитѣ планини и голото Краставо поле, и леката топла почва, сж отлични за отглеждането на южни сѣжни културни растения. За тѣхното успѣшно отглеждане липсва само водата. А вода за напояване на полето има. Рѣдко сж мѣстата въ България съ толкова благоприятни условия за напояване като Сливенското Краставо поле. Като изключимъ по-скжпата възможностъ за напояване отъ водитѣ на р. Тунджа и Бинкосъ или отъ тѣзи на Коруча, забентени горе на Предѣла, подпочвенитѣ води тукъ сж толкова изобилни, че само съ тѣхъ може да се напои почти цѣлото поле.

Възможноститѣ за напояване на Краставо поле сжществува въ днесъ. Въпросътъ за напояването е подиганъ не единъ пжтъ; липсваше само инициатива и решителна воля за изпълнението му.

Изучванията, които направихъ тукъ на почвата и на подпочвенитѣ води и резултатитѣ отъ опитния участъкъ, които добихъ презъ 1927 до 1930 година, останаха само писани на книга, безъ какво да е значение. Но по-миналата година бившия председателъ на Сливенската дружба въ София, г-нъ арх. Г. Козаровъ, бившъ кметъ на града, следъ, като изучилъ този въпросъ, заинтересува дружбата съ него. И благодарение на неговата упоритостъ въ работата, въ скоро време думитѣ и проектитѣ се превърнаха на дѣло.

Днесъ ние сме вече въ началото на изпълнението на единъ добре обмисленъ проектъ, който още въ своето начало започва да дава резултати, безъ да се чака пълното му завършване. Този проектъ се състои въ следното:

Отъ изучванията, които направихме изъ околнитѣ планини на Сливенъ, се установи, че Синитѣ камъни и тѣзи въ басейна на р. Асеновска, съ съставени отъ силно напукани стари варовници (триасови), отъ мергели и мергелни варовници, размѣстени и начупени, и отъ кварцови порфири сжщо така силно напукани. Въ горнитѣ отдѣли на тѣзи планини сжществува множество рѣки и потоци, които въ долнитѣ части къмъ града твърде много намаляватъ или съвсемъ се губятъ. Водитѣ на тѣзи потоци пропадатъ дълбоко по пукнатинитѣ на скалитѣ и се явяватъ долу въ низкото, като карстови извори. Следи (бигори) отъ тѣзи извори има, само че сж засипани отъ дебелъ слой чакълъ. Рѣкитѣ пъкъ, следъ обезлесяването на планинитѣ, сж насипали коритата си съ много чакълъ, водата имъ пропада въ чакъла, затова само на пролѣтъ тѣ сж по-многоводни, а презъ останалото време на годината почти пресъхватъ. Това показва и самото имъ име: Коруча. Водата имъ, обаче, както и тия на карстовитѣ извори, тече изъ чакъла подземно презъ цѣлата година.

Подземно течащитѣ води отиватъ отдолу въ полето пакъ подземно презъ две гърла, раздѣлени съ единъ вододѣлъ презъ града отъ Окр. затворъ до гарата. Този вододѣлъ е съставенъ отъ глина съ чакълъ.

Едното отъ гърлата е на р. Асеновецъ, между Хамамъ баиръ и гарата, а другата е на р. Новоселска, между гарата и Артилер. казарми.

(Следва на 2 стр.)

Беседа

На 21 т. м. — срѣда — 6^{1/2} часа следъ обѣдъ — въ малкия (танцувалния) салонъ на читалището, отъ името на Икономическото д-во, г. Петъръ Димитровъ, адвокатъ, ще говори на тема: **Какво трѣбва да направимъ за селата отъ нашата околия** Дебати се допускатъ — Входъ свободенъ

ПОДПОЧВЕНИТЪ ВОДИ И ПОМИНЪКА НА СЛИВЕНЦИ

Водата, която протича презъ подземнитъ гърла, не може точно да се опредѣли, но отъ даннитъ, съ които разполагаме, можемъ сигурно да кажемъ какво е минималното количество литри вода въ секунда презъ най-сухото време на годината. Това съ по-голяма точностъ може да се опредѣли за първото гърло, а именно: гърлото на Асеновската рѣка между Хамамъ баиръ и гарата:

Тукъ имаме: 1. Мостътъ на желѣзницата, при поставяне основитъ на който нѣколко помпи едвамъ сж смогвали да изчерпватъ водата отъ траповетъ, оградени съ шпонтонна ограда;

2. Изкопътъ на обръщателя при гарата, за основата на който не сж успѣли да изчерпятъ водата, та сж поставяли смѣстата отъ бетони въ сухо състояние.

3. Кладенецътъ на електрическата централа съ 4 м. диаметъръ и 415 м. дълбочина дава презъ най-сухото време на годината 33 л. въ секунда.

4. Направениятъ напрѣки на гърлото изкопъ 150 м. дългъ и 2 м. дълбокъ, показва, че водата тече съ доста голяма скоростъ напрѣки отъ С. З. на Ю. И. по цѣлата му дължина.

5. Пуснатитъ тукъ три сондажи показватъ, че чакълниятъ насипъ има 10 до 10.5 м. дебелина, а подъ него лежи основната скала, продължение отъ тази на Хамамъ баиръ. Презъ цѣлата дебелина на чакълниятъ пластъ тече вода.

6. Отъ тѣзи данни заключаваме, че презъ това гърло тече подземна рѣка, широка 300 м. и дълбока презъ сухото време на годината около 7 м., а на пролѣтъ — около 9 м. При влажни години водата тече и на самата повърхностъ.

Имамъ основание да вѣрваме отъ резултатитъ на направения изкопъ, че водата въ това течение се разпредѣля доста равномѣрно по ширината на цѣлото гърло и по цѣлата дълбочина на чакъла. Кладенецътъ на Електрическата централа пресича само 4 м. отъ тази подземна рѣка и то на дълбочина само 2 м. Като увеличимъ 8 пѣти влиянието на помпирането въ дължина, получаваме, че този кладенецъ прибира водата отъ 32 м. разстояние напрѣчно и само отъ 2 м. дълбочина. Значи презъ най-сухото време можемъ да разчитаме на 1 л. вода въ секунда на линеенъ метъръ (кладенецътъ дава 33 л. въ секунда). Отъ тука следва, че отъ нашия изкопъ отъ 300 м. можемъ да получимъ 300 л. въ секунда и то ако черпимъ само 2 м. водоносенъ пластъ. Ако вѣрви равномѣрно разпредѣлението на водата въ дълбочина, то отъ 7 м. воденъ пластъ би трѣбвало да очакваме три пѣти повече вода, т. е. около 900 л. въ секунда. Ние, обаче, трѣбва да бждемъ предпазливи въ прѣсметанията си и да разчитаме съ сигурностъ само на 300 л. въ секунда.

300 литра вода въ секунда, могатъ да напояватъ градинарски — 3000 дек. земя! Ако на полето се развиятъ 1500 дек. градини, което за Сливенъ е достатъчно, оставатъ още 150 л. сек. вода за напояване на лозя, укоренилища, овощни градини и всички други култури, като картофи, памукъ, ленъ, фасъци, люцерна и пр. И понеже при тѣхъ напояването не е тѣй-често, както при зеленчуцитъ, ще могатъ да се напоятъ още 4—5000 дек.

Когато се разработятъ тѣзи 5—6000 дек. земя съ напояването, тогава може да се пристъпи къмъ хващането на водитъ и отъ второто гърло — на Новоселската рѣка, което ще даде минимумъ 150 л. сек.

При още по-развити нужди за напояване на по-обширни площи земя, Сливенъ има възможностъ да използва и ония подземни води, които се събиратъ отъ планинитъ, на изтокъ отъ басейна на Новоселската рѣка, които проникватъ дълбоко подъ постилацитъ полето глинени пластове. Тѣзи подземни води извираатъ надолу къмъ с. Демирджелий, но тѣхното начало може да се открие въ политъ на планината и тамъ да се каптиратъ по нѣкакъвъ начинъ.

За сега се спираме на първото мѣсто — подземното гърло на р. Асеновска (Коруча). Проекта за хващане на водата е следния:

Напрѣки на гърлото да се прокопае трапъ дълбокъ до основната скала (10—11 м. дълбоко). Върху основната скала да се издигне бетонна стена на височина 2 м. подъ повърхността на нивото на земята т. е. 8 метра висока, която да спре съ единия си край на скалитъ на Хамамъ баиръ, а съ другия — на глинения вододѣлъ, къмъ кладенеца на гарата, гдето е билъ стария брѣгъ на рѣката.

Съ тази подземна преградна стена да се заприщи добре водата да не протича на доле. По този начинъ тя ще прелива отгоре презъ стената. На стената горе се оставятъ два отвора — единия при кантона на желѣзницата, а другия при Електрическата централа. Изъ първия отворъ водата протича по каналъ или клюнци и отива за напояване на полето къмъ лагера, а изъ втория — за напояване на източната частъ. Наклонъ за каналитъ има предостатъченъ — за първия 2.5 м. на разстояние 200 м., а за втория — 7 м. за разстоянието до Новоселската рѣка.

Подземната баражна стена ще се изгради постепенно

на етапи по 10—15 м., като водата се черпи отъ едно или две мѣста, споредъ нуждата и същевременно се изпраща съ корито презъ Коруча на полето за напояване.

Преградната стена тѣлга 300 м. и висока 7.5 до 8 м. съ нуждната дебелина за устойчивостъ, ще струва около 3500 лв. линеиния метъръ, но понеже се предвиждатъ наравности въ нивото на основната скала, може стойността да се увеличи до 4,000 лв. на метъръ, а това прави най-много 1,200,000 лв. Въ смѣтката влизатъ изкопа на 3 м. широкъ трапъ направата на стената (материали и работа), електрическата енергия за изчерпване на водата и обслужване на помпитъ. Сумата е увеличена съ стотина хиляди лева за непредвидени евентуалности.

Каналитъ, които ще отвеждатъ водата до полето възлизатъ на около 1000 м. дължина. Тѣ трѣбва да се направятъ отъ бетонъ. 1 линеенъ метъръ каналъ ще струва около 100 лв. или за 1000 м. сж нуждни около 100,000 лв.

Или цѣлата сума по изграждането на стената, направата на каналитъ, машини, скели и пр. ще възлезе крѣгло на 1,485,000 лева.

До колко изразходваната сума ще бжде оправдана може да се види отъ следната груба смѣтка:

Съ 300 л. сек., както казахме, могатъ да се напояватъ 3,000 дек. градинарски. Ако се напояватъ градинарски само 1500 дек., то съ останалитъ 150 литра въ сек. могатъ да се напоятъ около 4000 дек. съ други култури. Понеже земята е общинска, отъ която не се получаваше до сега никакъвъ доходъ, ще смѣтаме направо дохода, а именно:

1. 1500 дек. подъ наемъ за градини заедно съ напояването по 250 лв. дек. правятъ годишно . . . 375,000 лв.
2. 4000 дек. подъ наемъ за лозя и други съ напояване по 100 лв. правятъ 400,000 лв.

Всичко 750,000 лв.

Най-важната придобивка, обаче, е че се създава възможностъ на нѣколко стотинъ бедни сливенски семейства да намѣрятъ поминъкъ въ производството на ценни земеделски продукти, чрезъ които въ Сливенъ ще се увеличи притокътъ отъ пари.

Къмъ казаното до тукъ добавяме условно още следното: ако сегашната електрическа централа стане областна, както се желае и настоява, тогава тя ще има нужда отъ около 600 м.³ вода въ часъ (около 150 л. сек.) за охлаждане на машинитъ. Тази вода тя ще намѣри готова въ нашия баражъ. Отоплената вода ще си отива пакъ да напоява полето, но тя може да се оползотвори и презъ зимата за отопление на парници за производство на ранни зеленчуци — едно предприятие, което може само да изплати всичкитъ разходи, направени по водохващането. При това една частъ отъ топлата вода може да се употреби за обществени бани, достъпни за бедното население.

При тѣзи факти и положения, въ които има само едно „ако“ и то се отнася до областната централа, Министерството на Земледѣлието, отдѣлението за водитъ, ненамира още достатъчни основания да разреши да се образува воденъ синдикатъ въ Сливенъ за използване подпочвентъ води за напояване.

Бившето общинско управление, обаче, напълно убедено въ благоприятния изходъ на предприятието, започна изпълнението на проекта на части, а именно: започна се изкопаването на трапъ широкъ 3 м. и дълбоко до основната скала, т. е. на 10—11 м. Още на дълбочина 2.15 т. е. само на 15 см. въ сѣщинския (постоянния) водоносенъ пластъ се получи вода повече отъ 80 л. сек. Трѣбваше работата временно да се спре, докато се достави още една помпа, понеже комбинацията отъ помпи която има, не смогваше да я изчерпи. Разбира се, тази вода трѣбва да се смѣта за временна и да се изключи отъ смѣтнатата. Водата, която ще се получи отъ тая дълбочина надолу ще смѣтаме за постоянна.

За подготвителнитъ работи, за инвентаръ и за материали, които ще се използватъ за цѣлото предприятие, общината е похарчила или ангажира до сега около 250,000 л.*

Общината, обаче, нѣма предвидени бюджетни срѣдства, освенъ 80,000 лв. заемъ отъ фонда „Лозарско у-ще“ и 20000 л. предвиденъ дѣловъ капиталъ за синдиката. Тя не може да продължи започната работа, безъ да прибѣгне до образуването на една обществена организация, която да продължи работата, като намѣри срѣдства за доизкарването ѝ.

Това е положението на започнатото дѣло. Остава на гражданството да прецени общественото му значение и съ общи усилия да го подеме за увѣнчаване съ успѣхъ.

* До времето, когато е написана статията. Б. р.

Една демокрация, въ която едни гласуватъ бюджета ѝ, а други го плащатъ е близко до своя край. Една демокрация, въ която управяватъ само тѣзи, които получаватъ благата, е сжщо къмъ своя край.

Роб-спиеръ

Съобщения отъ общината за водомѣритъ

Съобщава се на гражданитъ, че съгласно решението на общинския съветъ отъ 23 септемарий 1936 год. всички граждани, които иматъ въ двороветъ или въ домоветъ си прокарани отъ градския водопроводъ чешми, се задължаватъ най-късно до 1 януарий 1937 год. да си монтиратъ водомѣръ, който ще получатъ отъ общината и за която целъ имъ сж връчени вече предудителнитъ писма, тѣй като заплащането на водното право отъ 1 януарий 1937 год. ще става само върху кубикъ изразходвана вода.

Тѣзи чешми, които до края на годината останатъ безъ водомѣри ще бждатъ изключени отъ градската водопроводна мрежа.

Монтирането на водомѣритъ става въ шахти или въ изби.

Таксата, която стопанитъ заплащатъ на монтьоритъ за монтирането на водомѣра е опредѣлена отъ общината по 40 лева при право поставяне и 50 лева при поставяне съ чулки, само за работата. При монтирането за всѣки водомѣр сж необходими по едно запорно кранче и една спирачка съ изпускателъ, които стопанина си купува отъ магазина.

Запорното кранче $\frac{1}{2}$ цолъ струва 28 лева отъ фабрика „Руда“ или 23 лв. отъ други фабрики. Спирачката съ изпускателъ $\frac{1}{2}$ цолъ струва 60 лв. отъ „Руда“ и 47 лева отъ други фабрики.

Кранчетата и спирачкитъ на фабриката „Руда“ носятъ отпечатъкътъ „Руда“ за различие отъ другитъ фабрики.

Шахтитъ могатъ да бждатъ изсидани съ тухли или отъ бетонъ по опредѣленъ образецъ. Скици съ размѣритъ имъ могатъ да се получатъ отъ общината въ всѣко време, безплатно.

За да могатъ всички водомѣри да се монтиратъ до края на годината, умоляватъ се гражданитъ да не връщатъ монтьоритъ, а да имъ указватъ съдействието при монтирането.

Отъ Техническото Отдѣление при Общината

Памучно-предачна коопер. фабрика въ Сливенъ

Основана е въ града ни производителна памучно-предачна кооперация „Синитъ камъни“, която чрезъ изработване на памучнитъ преди на кооперативни начала, ще се яви като едно допълнение на грижитъ и мѣроприятията на Държавата и Земеделската банка въ рационализиране на българското памучно производство.

Нуждата отъ една подобна кооперация се чувствуваше отдавна и съ образуването ѝ се запълва една празнота.

Платихте ли си абонамента?

НАШЕТО ЛОЗЕ

(спомени)

Нѣкога, когато бѣхме деца, не мексиканския разбойникъ, често отивахме сами на нашето лозе, близо до града; но винаги нѣкакъвъ страхъ ни обземаше. Щомъ градътъ потъваше задъ хълма и ние се намирахме всрѣлъ лозитъ. Макаръ и въ нашето лозе, у дома си, ние най-напредъ изпитвахме страхъ отъ пждаря, който внезапно, като призракъ, се изпращаше всрѣлъ лозитъ и въ фигурата му, съ дългата пушка и кожена чанта съ пискули, ние виждахме едва ли

на когото бѣхме готови всѣки моментъ да се помолимъ: „Не ни убивай!“ . . . Едва, когато той ни запитваше съ своя грубъ гласъ за баща ни и отминаваше нататъкъ изъ синуритъ, ние чувствувахме облекчението отъ това първо „премеждие“. Страхувахме се и отъ неговия гласъ, когато той викаше далечъ застаналъ на нѣкоя каменна могила или чардакъ. Не зная защо, но въ тая поза той ни напомняше на Хаджи Дими-

търъ или Стефанъ Караджата, животъ ни възвръщаше спокойствието: близко нѣкъде, пакъ сами, обкржени отъ седнитъ лозя, и всѣки шумъ на листата ни караше да се стрѣскаме. Смушението и страха ни се усилваша, може би отъ това, че отъ горния край на лозето ние виждахме не далече гробищата. Между правитъ или изкривени кутии и паметници се мѣркаше по нѣкога човѣкъ. За това въ нашата махала слушахме поговорката за нѣкой, който е умрѣлъ да се казва: „отишелъ при черешитъ“. Често, обаче, единъ вѣренъ признак на ние слушахме отъ нашето ло-

зе кукувица. По череши се качвахме на старата череша. На високия клонъ сякашъ ни израстваха криле и ние гледахме безстрашно и гордо „широкия свѣтъ“. Тукъ, подъ старата череша, съ кривитъ и сухи клони съ клей, баща ни бѣ направилъ мѣсто за седане, кждето ние чукахме прѣснитъ зелени бадеми. Щомъ си напълвахме кошницата съ дългочепки и късочепки череши, покривахме я съ листа и съ облекчение напускахме лозето, хващайки пжтеката за града. Лозето оставаше само. Навѣрно неговитъ зелени листа сж шумѣли цѣла нощъ . . .

Характеръ и устройство на новитѣ жилищни лѣтовищни застройкивания

Голѣмата война остави лѣмъ салонъ, подсиленъ съ страшни материални и морални открита или закрыта тераса. разрушения. Животътъ стана Това е дневната, приемна, стопноносно тежъкъ. Затворениятъ въ градоветѣ европейецъ, което се прекарва повече време, когато не може да се стои рално, потърси нови начини и възприе нови методи за подобрене и укрепване на живота си. Повикътъ на Русо: „Назадъ къмъ природата“, стана основата, върху която се съградиха нови схващания и начини за живѣне. Нехигиеничнитѣ центрове на градоветѣ, бездушнитѣ, мрачни и претрупани съ кухъ блѣсъкъ жилищни сгради, станяха охотно обитавани мѣста. Изникнахитѣ, като гѣби, веднага следъ войната, нови преградия—градински жилищни квартали — Siedlung'и, къмъ голѣмитѣ градове, изразиха съкровени желаня и нужди на новия човѣкъ. Принципитѣ, легнали при уредбата на новитѣ жилищни застройкивания, даватъ възможността, при минимумъ срѣдства, да предлагатъ максимумъ културни удобства. Тѣзи принципи, подпомогнати отъ една свършенна социално-стопанска организация, прокарани съ успѣхъ, разумно, направиха живота на културния европейецъ отново добъръ, приятенъ и примамливъ. Влѣзте въ която и да е нова кжщичка на европейца срѣдно-собственникъ или работникъ и вие ще видите удобства, хигиениченъ и културенъ начинъ на живѣне, естетика на всѣка крачка. Излѣзте на терасата, въ градинката или въ близкия кварталенъ паркъ, за да ви стане ясно, защо въпрѣки все още тежкия животъ, културниятъ човѣкъ понася съ радостъ настоящето и вѣрва въ своето по-добро бждаще.

Принципитѣ прокарани въ новитѣ градски жилищни застройкивания, се разпрострѣха и върху новитѣ курортни такива. Скъпитѣ предвоени лѣтовища и курорти, съ своитѣ луксозни хотели, пансиони и вили, бидоха допълнени съ хиляди нови евтнини курортни жилищни застройкивания. Новитѣ лѣтовищни селища, предназначени предимно за интеллигента, чиновника, занаятчията или работника, представляватъ букети отъ цвѣта, въ които хората ефтино използватъ благодатнитѣ дарове на Природата.

Новото време: науката, техниката, хигиената и социалното устройство, предложиха нови блага и удобства. Курортната вила—кжщурка, макаръ малка по размѣри, съ нагледъ малки помѣщения, задоволява напълно културниятъ вкусъ и нужди. Тя нѣма характерътъ на старата масивна, съ ненуждно голѣми помѣщения, студена курортна вила. Всичко сега е спретнато, отиѣрено, практично и стилно подредено. Нищо излишно, всичко оползотворено. По възможностъ доста го-

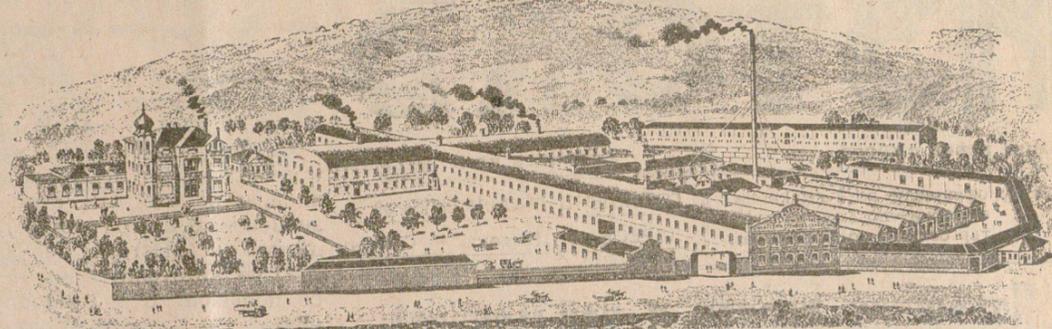
Този типъ кжщурки, познати подъ името „Wochenendhäuser“—кжщурки за „недѣлни излети“, споредъ нашитѣ разбирания, сж най-пригодни за зараждащитѣ се напоследъкъ нови лѣтовищни мѣста у насъ, защото отговарятъ на материалнитѣ срѣдствана срѣднитѣ и малоимотни слоеве и даватъ полена възможностъ за необходимото курортуване и задоволяване напълно сегашнитѣ и бждащи нужди и изисквания.

Сливенъ има всичкитѣ естествени условия да се устрои, като добъръ курортенъ центъръ. Близкитѣ красиви и романтични Сини камъни, подказватъ дълга на културниятъ сливенецъ. Новиятъ автомобиленъ пѣтъ, прорязващъ билото на Балкана, кацналата подъ Кушъ-бунаръ учителска почивна станция, нарастналиятъ интересъ на обществото къмъ тѣзи хубави мѣста ни каратъ да вѣрваме, че нѣколко годишнитѣ усилия на Икономическото, туристическото и др. дружества и на много добри сливенски деятели ще бждатъ продължени, за да може Сливенъ и въ тая насока да организира правилно и съ полза курортното си устрояване.

Изложениетѣ по-горе разяснения, целятъ да подпомогнатъ работата въ доброто устрояване на първобитнитѣ до сега лѣтовища въ Синитѣ камъни, нуждата отъ които е вече належаща и неотложна.

Арх. Д. Кавалджиевъ
Председ. на туристич. д-во „Българка“

ОСНОВАНА ВЪ 1888 ГОД.

MAISON FONDÉE EN 1888

НАЙ-ПЪРВИ НАГРАДИ
отъ Парижъ, Лондонъ, Римъ, Чикаго, Лиежъ, Одеса и Милано.

Георги Стефановъ Синове фабрика за вълнени платове

текстилно акц. д-во
СОФИЯ — СЛИВЕНЪ
за телеграми: **СТЕФАНОВИ**

ФАБРИЧНА МАРКА

Marque de fabrique
Телефонъ : 9
кантора 138
фабриката 4
116

На сливенски теми

(продължение отъ 1 стр.)

Никжде не е правено опитъ, недѣлното пазарище да се приютава на закрыто, по-простата причина, че това е невъзможно поради огромната площъ, която би заелъ подобенъ покритъ пазаръ нѣщо непосилно и за най-богатитѣ страни въ свѣта.

Новото постоянно пришествие на общината, за да заеме единствено най-добро за хали мѣсто въ пазарището, е решило да строи салашъ — покритъ пазаръ на това мѣсто, предназначението на който е непонятно, още повече, че отъ оскѣднитѣ срѣдства, ще се прахосатъ около 1/2 милионъ лева.

Зеленчукитѣ продавници сж въ пазарището. Плодова борса, макаръ и ненуждна за сега, ще се строи до тѣхъ. А кжде е третиятъ имъ и най-належащъ събратъ—халитѣ за месо, риба и млѣчни произведения, които представлява нераздѣлна частъ отъ тѣхъ? **

Намалениятъ общински бюджетъ, сведенъ въ реални рамки отъ бившето постоянно присѣствие на 12,500,000 лева, има всичкитѣ признаци да склучи тази година пакъ съ дефицитъ. Това показва, че сливенскитѣ данѣкоплатецъ, изнемогва. Нуждни съ върховни усилия да се създадатъ новъ поминѣкъ на гражданството и да се организира добъръ пласиментъ на сливенското производство.

Това е първата задача на общинската управа, която вмѣсто да ангажира 500,000 лева за строежа на никому ненуждния салашъ, трѣбва да продължи важнитѣ стопански мероприятия на града, тъй неудачно изоставени.

най-здравата подова мушамъ.
НАСТИЛКИ И ПѢТЕКИ
голѣмъ изборъ — разни десени.
Пазете се отъ имитацията.

Представ. за Сливенъ: **П. КАМБУРОВЪ**

За водомѣритѣ

Злонамѣрни хора, несъмнено платени агенти на конкуренцията, имайки за целъ да злопоставятъ вѣвеждането на водомѣритѣ „Михера“ въ гр. Сливенъ, прѣскалъ слухове, че сжщитѣ водомѣри сж продавани на много скѣпи цени и че въ съседнитѣ градове, напр. въ Ямболъ и Бургасъ, цената на конкурентнитѣ водомѣри е била много по-ниска.

Това сж непочтени срѣдства за борба отъ страна на конкуренцията, по поводъ на които и за освѣтление на почитаемитѣ граждани въ Сливенъ, уведомявамъ сжщитѣ, че цената на водомѣритѣ, продавани отъ конкуренцията, която има склучени договори съ общинитѣ на сжщитѣ градове, освенъ че не е по-ниска, но напротивъ е много по-висока, а именно въ Ямболъ—по 1250 лева и въ Бургасъ—по 1325 лева единия водомѣръ и то въ брой.

За да не бжда голословенъ приемамъ да се направи една анкета въ казанитѣ градове, на мои разноски, отъ една комисия съставена отъ заинтересовани граждани, въ която може да влезе и този, който

тенденциозно разпространяватъ слухове. Понеже си заминавамъ за София, моля комисията, която би се съставила, да се обърне къмъ представителя ми въ града, г. Апостолъ Апостоловъ, на когото съмъ наредилъ да плати пѣтнитѣ разноски на комисията.

Инженеръ Кадийски

Новини отъ мъжката гимназия

Броятъ на паралелкитѣ въ мъжката гимназия, въ сравнение съ тия отъ миналата учебна година, презъ настоящата сж увеличени съ 3 и ставатъ отъ 20 на 23. Броятъ на учителитѣ е увеличенъ съ 4 души—общо цѣлиятъ учителски персоналъ става 31 учители.

Новитѣ учители въ гимназията сж: Д-ръ Наню Ст. Маневъ — по латински и нѣмски езици, г-жа Гинка д-ръ Данчева и г. Кръстю Баевъ — по български езикъ; г. Стефанъ Кръстевъ по химия и г-ца Анка Ганчева по математика.

Очаква се тия дни заповѣдъ за назначение на учителъ по рисуване и ржчна работа.

Съобщението въ миналия брой за капитанъ Николовъ е погрѣшно.

На есень, по гроздоберъ, ние пристигахме на лозето по-късно, когато берачитѣ бѣха обрвали вече нѣколко реда, а на малката полянка до синура догаряше огънятъ. На другитѣ лозя, по-далече отъ града, ние отивахме сутринъ рано съ шарпаната. Облечени дебело и още сънливи, ние лежахме на дъното на празната шарпана, заградени отъ високитѣ и черни стени и презъ цѣлия пѣтъ ние гледахме небето съ яркитѣ звезди. Единъ турчинъ съ брада и съ фенеръ въ ржката водѣше напредъ тежки биволи и скърцащата шарпана се люлъбеше по пѣтя, съ глухъ и страненъ шумъ. Когато прис-

тигахме, насядвахне до голѣмия огънь, накладенъ въ тъмно още край лозето. Около огъня закусвахъ берачкитѣ съ пастърма, сирене и грозде, поставени на лозови листа. Не далечъ отъ огъня лежахъ биволитѣ. Бърже се развидляваше. Последнитѣ две—три бѣли звезди незабелязано угасвахъ. Берачкитѣ се прѣскаха по редоветѣ. Работата ставаше интензивна. Ние децата, нищо не работѣхме, скитахме отъ лоза на лоза и скоро прѣститѣ на ржцетѣ ни се слепвахъ отъ гроздовия сокъ.

По-късно, когато станяхме голѣми, ние вече почти не отибахме, а само приказвахме за него.

Казваше, че край пѣтя до бадемитѣ посадилъ нови череши, хвърлил торъ, изкоренилъ долния край и го посадилъ съ хамбургски мискетъ. Шашлата и дамѣтътъ просто полудѣли. Лозето било много весело. Елате, казваше, да го видите. Ние не разбирахме радостта на баща си. Говорѣше ни на единъ чуждъ езикъ. Тогава предпочитахме, въ тия вечерни часове, да ходимъ въ градската градина. Въ душата ни се разлистваше една друга лоза, тежкитѣ грозда на която бѣха пълни съ сока на любовта.

Още по късно, следъ години, когато се връщахме въ родния градъ, ние отивахме

пакъ на нашето лозе, близо до града. Сякашъ то ни познаваше и чувствуваше. Бѣхме видѣли по-широкъ свѣтъ отъ лозята, други страни, планини и градове, не се страхувахме вече отъ пждаря, той ни поздравяваше почтително и ние го черпихме съ цигари.

Посаденитѣ отъ баща ни череши сега сж порастнали, но лозитѣ сж паднали на земята и между разреденитѣ редове е-израстнала висока трева. На горния край на лозето, отъ кждето се виждаха гробищата, е останало почти гола земя. Азъ изтърсвамъ краката си отъ прѣстѣта и се разговарямъ съ сестра си:

— Виждашъ ли, — ме пита тя, кжде е татювия гробъ?
— Да виждамъ, тамъ до орѣха, въ лѣво. До него е тоя на мама... Каква тишина!
— Сега, добавя сестра ми, гробищата се измѣниха, разшириха. Ще правятъ алеи...
Азъ гледамъ тия безмълвни кжщички на мъртвитѣ, постронени срѣдъ облия свѣтъ. Надъ тѣхъ едно малко, бѣло облаче плува къмъ полето.

Ние се отправяме за града и напушаме нашето лозе, остарѣло, почти мъртво. Неговитѣ лози, паднали върху твърдата напечена земя, сякашъ плачеха за ржката, която се грижеше за тѣхъ. **Зефиръ—Зихиръ**

ИЗТОКЪ

ХРОНИКА Сливенските ученици въ Бургасъ и Поморие

Излиза всѣка сѣбота

Ржкописи не се връщатъ

ОБЯВИ: официални по 2 лв. кв. см.
сѣдебни—по 1 лв. на дума
търговски и др.—по спораз.

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 60 лв.

АДРЕСЪ: в. „Изтокъ“ — Сливенъ

Надеждни прояви у най-младитѣ

Едно общезитие, въ което се създават хора, кждето се придобиват навики и проявяват слабости, представя интересъ не само като отдѣлна единица, но и като етапъ въ развитието на личностъ и общество.

Училището е етапъ въ живота на всѣки съвремененъ гражданинъ, и не е изолирано отъ живота. Макаръ, че днесъ много се пише и говори, какво училището трѣбва да готви за живота, смѣтайки сегашното непригодно за тая целъ, то ако тия, които говорятъ така бждатъ поставени въ положението конкретно да посочатъ и създадѣтъ нѣщо въ духа на умуванията си, сигурно ще изживѣятъ голѣми разочарования. Училището, бидейки клонка отъ „живия животъ“, само по себе си е отдѣлно общезитие, което живѣе свой животъ, който не е чуждъ на общия. Всички прояви въ живота, добри и лоши, иматъ отражението си и въ училището.

Въ училището не се преподава само. Тукъ всичко не се дава на готово, а ученицитѣ и сами творятъ, като се трениратъ „за живота“. И това е може би най-ценното за самитѣ тѣхъ. Тѣ творятъ въ ученическитѣ дружества, кждето сж предоставени сами на себе си, подъ наблюдателния контролъ на училищната управа, която дирижира едритѣ линии на работата имъ.

Сливенската мжжка гимназия е играла голѣма роль и въ това отношение и то ржководна, начална. Тукъ получиха кръщението си две отъ най-симпатичнитѣ младежки ученически движения: въздържателното и стенографското. Сливенъ е Ерусалимъ за тия движения, защото тукъ се положили основитѣ, най-напредъ на първото ученическо въздържателно дружество въ България и следъ това, въ 1919 г., на първото учен. стенографско д-во. Последното е рожба

на чиститѣ и искрени интереси само на ученици, да изучатъ едно изкуство, въ което тѣ виждатъ единъ добъръ и вѣренъ помощникъ въ училище и въ бждещата имъ работа въ живота. Но тѣ не се задоволяватъ да го изучатъ само за себе си, у тѣхъ говори желанието да го придадатъ и на другаритѣ си и на всички младежи. Затова тѣ основаватъ дружество при гимназията, после въ сѣседнитѣ гимназии, Ямболъ, Бургасъ, Ст. Загора и др., докато сега има такива почти въ всѣко уредено училище въ Царството. Тия дружества не закѣснѣха да се обединятъ въ сѣюзъ, който презъ изтеклото лѣто има своя Х. редовенъ конгресъ въ Пловдивъ. Тамъ е било възложено на дружествата при Сливенскитѣ гимназии да излъчатъ изъ редоветѣ си управа на сѣюза. За да се даде довѣрие на едно дружество изъ между 20 клона, съ около 2,000 членове, това вече достатъчно говори за дейността му и качеството на членоветѣ му. Въ миналото на три пжти дружеството при Сливенската гимназия е излъчвало Управителенъ сѣветъ на Ул. Ст. Сѣюзъ. Това е вече за четвърти пжтъ. Фактъ, който иде да подчертае това, което малцина забелязватъ и знаятъ, че ученицитѣ могатъ да даватъ и даватъ много и въ области, въ които, напоследъкъ, и възрастнитѣ не имъ даватъ добъръ примѣръ. (Знайни сж дрѣзгитѣ въ нашата общественостъ).

Това не може да не радва учители и родители, особено като виждатъ ученицитѣ да се вдъхновяватъ отъ идеи, които свеждатъ до възможноститѣ си и въ които успѣватъ.

Дано гражданството не остане равнодушно на апелитѣ на тия млади, добри бждещи български граждани и ги подкрепи съ довѣрие.

Ив. Жечевъ
гимназияленъ учителъ

Сборника на 11 пѣхотенъ полкъ

Преди известно време, безъ обичайния шумъ около новитѣ книги, си появи на бѣль свѣтъ възпоменателния сборникъ „11 п. Сливенски полкъ“ — приносъ къмъ историята на 11-а пех. на Н. В. Царица Йоанна дружина.

Предложениятъ сборникъ, безъ да бжде бойна история на полка, представлява едно завършено дѣло и четателя прави една богата, сякаш водена отъ майсторъ-водачъ, екскурзия по пжта на гигантитѣ-сливенци, летейки отъ победа къмъ победа, отъ подвигъ къмъ подвигъ.

Написанъ на общедостъпенъ езикъ, илюстриранъ съ ликоветѣ на полковнитѣ командири и загиналитѣ офицери и подофицери отъ полка, тоя сборникъ може и трѣбва да бжде прочетенъ отъ единъ по-широкъ кръгъ читающа. Въ него интелигентна ще намѣри храна да задоволи доволно нуждитѣ си отъ едно четиво топло и сочно, въ което майсторски е предаденъ подвигъ и бойния животъ на

българина, а широката публика и младитѣ, въ които днесъ здраво крепне съзнанието за гражданственостъ и отечественъ дългъ, биха намѣрили една полезна и съдържателна книга. Защото, наредъ съ задачата си да бжде възпоменателенъ, сборникътъ има и косвеното предназначение на скромненъ наржчникъ за ония, които съзнаватъ или сж на пжтъ да съзнаватъ, че предъ изтерзания ликъ на Родината трѣбва да стихнатъ амбиции и страсти, за да възтържествува идеята за една България, силна не само по силата на своето оржие, но силна преди всичко съ привързаността на нейнитѣ синове къмъ нея. Наредъ съ изтъкнатитѣ достоинства на сборника, като се има предъ видъ, че приходитѣ отъ него сж въ полза на комитета за въздигане паметникъ на героитѣ отъ славния 11-и полкъ, ние горѣщо го препоръчваме на читателитѣ на „Изтокъ“.

Д. П.

Дава се подъ наемъ
МАГАЗИНЪ
на ул. Аксаковъ No 1.
подъ жилищ. на Д-ръ Мухтаровъ
Справка ФАНА ГИГОВА.

Д-ръ ИВ. ДЕСПОТОВЪ
се завърна въ града
и приема болни.

Генералъ о. з. Атанасовъ пръвъ предплати абонамента си за III година на „Изтокъ“ преди около месецъ. Тоя жестъ, колкото малкъ и да е за мнозина, за насъ е отъ особено значение, зщото говори: 1) че дѣлото на „Изтокъ“ се цени и 2) че читателитѣ ни не сж се повлияли отъ „пророкуванията“ на заинтересованитѣ срѣди за спиране на вестника ни. Ние ще направимъ всичко да оправдаемъ довѣрието, което ни се указва и презъ настъпващата III година „Изтокъ“, ще бжде още по-интересенъ, още по-богатъ отъ къмъ съдържание и окраса.

„Изтокъ“ не се натрапва на никого—който не желае да го получава нека го върне, който го получава — следва да си плати абонамента.

Следъ три броя и втората годишнина на вестника ни ще изтече. Затова ние пакъ питаме: платихте ли си абонамента?

Завчера — 15 т. м. се е поминала Зафирка Ив. х. Христова, съпруга на нашия абонантъ Ив. х. Христовъ, сестра на абонантитѣ ни: Христо, Димитъръ, Николая, Коста и д-ръ Анастасъ Рохови и лея на редактора ни—Петъръ Димитровъ.

Редакцията изказва съболезнованията си на опечаленитѣ.

Сливенскиятъ народенъ хоръ проектира изнасянето на голѣмъ концертъ презъ м. декември въ София.

Четете сп. „Нация и Политика“ и следпразничния в. „София“.

Получи се въ редакцията сп. „Свѣтулка“ година XXXII, книжка I съ чудно красива папка, разкошенъ календаръ съ голѣма картина „Срѣдъ цвѣтята“ и подобрано съдържание. Годишенъ абонамантъ 30 лв.

Починалъ е презъ седмичата нашия сътрудникъ Илия С. Бобчевъ—виденъ публицистъ и общественикъ.

Миръ на праха му.

На 21 т. м. — срѣда — 6 1/2 ч. сл. обѣдъ — въ малкия салонъ на читалище „Зора“, нашия редакторъ П. Димитровъ ще говори, отъ името на Икономическото д-во на тема: Какво трѣбва да направимъ за селата отъ околията ни“.

Входъ свободенъ.

Отъ 1 до 8 ноември т. г. народниятъ хоръ „Добри Чинтуловъ“ обявява агитационна седмица за записване на спомагателни членове.

Отъ нѣколко дни въ града ни пребивава нашия именитъ съгражданинъ — оперния артистъ Ст. Македонски.

Полковникъ Бозаджиевъ — досега командиръ на 11 пех. на Н. В. Царица Йоанна дружина е приведенъ на служба въ София.

Утре—недѣля—18 т. м. — въ града ни ще се чествува 50 годишния юбилей на Българското д-во „Червенъ кръстъ“. Сутринта, следъ молебень, въ салона „Зора“ ще се изнесе подходящо утро.

На 11 т. м. една група отъ около 100 души ученици отъ мжжката гимназия, подъ ржководството на г. директора и 4 учители, съ духовата си музика, предприеха екскурзия до Бургасъ и Поморие. Сжщиятъ денъ въ Бургасъ, групата е положила два разкошни вѣнца върху бюстове-паметници на Добри Чинтуловъ и х. Димитъръ. При поставянето вѣнцитѣ сж произнесени подходящи речи и духовата музика изпълнила нѣколко номера: пѣснитѣ на Чинтулова и химна на х. Димитра. Говорилъ е членътъ на Сливенската културна дружба въ Бургасъ г. Башевъ, който е поздравилъ ученицитѣ и адми-

риралъ тѣхната инициатива да почетатъ великитѣ българи. Присжтствували сж голѣмъ брой граждани.

Сжщиятъ денъ привечеръ групата е посетила новия германски параходъ „Марица“, кждето е била приета извънредно любезно отъ управата на парахода. На ученицитѣ била сервирана закуска, на която били размѣнени поздравления и тостове между директора и команданта на парахода. Свирила е ученическата музика.

На другия денъ ученицитѣ сж посетили гр. Поморие, разгледали сж солницитѣ и нѣкои отъ почивнитѣ станции.

Бургаския Обл. театъръ въ Сливенъ

Новиятъ съставъ на Бургаския народенъ театъръ, подъ ржководството на режисьора г. Г. Костовъ—посети града ни и изнесе на 12, 13 и 14 т. м. три пиеси за гражданството: „Подъ игото“ (по романа на Ив. Вазовъ); „Чудната сплавъ“ и „Свещениятъ пламъкъ“, а за ученици — „Нераздѣлни“ драматизация по стихотворението съ сжщото заглавие отъ Пенчо Славейковъ.

Несъмнено, Бургаскиятъ театъръ най-после започва да задоволява публиката ни. Следъ голѣмия упадъкъ, на който миналата година бѣхме свидетели,

идва успокоението, че ржководството на театъра презъ тая година е изискано. Сигурната ржка на г. Костова се чувствува на всѣка стѣпка и за лишень пжтъ ни убеждава, че реалистичния, спокойния и естественъ ходъ на действията, липсата на декламаторство и пози се дължатъ именно на тая веща ржка. Правилно напжтствувани, артиститѣ отъ Бургаския театъръ растатъ съ всѣка роля и ние искрено ги сърадваме и имъ желаемъ още по-голѣми успѣхи.

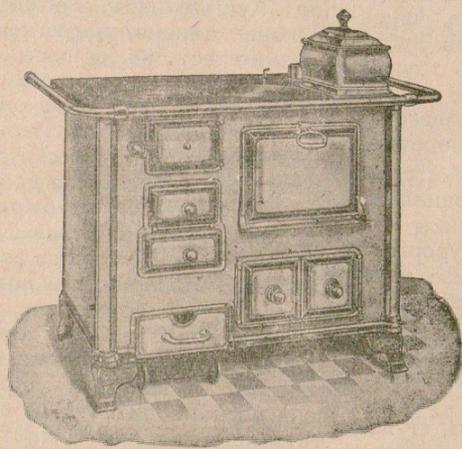
По-добре би било, за ученици да се изнася „Подъ игото“ вмѣсто „Нераздѣлни“.

Благодарностъ

Иванъ х. Христовъ и дъщеритѣ му Иванка и Цвѣтка изказватъ благодарността си на всички роднини, приятели и познати, които имъ изразиха писмено, устно или съ присжтствието си при опѣлото и погребението на непрежалимата имъ съпруга и майка

Зафирка Ив. х. Христова

съчувствията си и пожелаха да сподѣлятъ чрезъ това голѣмата имъ скръбъ.

ГОТВАРСКИ
МАШИНИ
и
ПЕЧКИ
Типъ „Перникъ“

— ЦЕНИ —
КОНКУРЕНТНИ

при ПАН. КАМБУРОВЪ

ЧАСОВНИЦИ

ржчни, джебни, за
върху маса и стенни;
ЗЛАТНА И ДУБЛЕ БИЖУТЕРИЯ
ГОДЕЖНИ ХАЛКИ
отъ 200 до 300 лв.

Продажби и поправки
съ много намалени цени
На чиновници
3 месечно изплащане

при К. САХАКЯНЪ — Магазинъ „БИЖУ“.